

ספורט

כדורסל

אין ירשים לאלוף

שלוש מטרות ניכספות היו פעם לקבוצת הכדורסל של הפועל תל-אביב. הראשונה הייתה לזכות ולנצח את האלופה הבלתי מעורערת, מכבי תל-אביב; השנייה הייתה לנצח את היריב על מיגרשו; השלישית — לזכות סוף-סוף גם באליפות המדינה. עד לפני שנים אחדות נראו שלוש התיקויות כבלתי-אפשריות. יותר, אולי, מאשר בכל ענף ספורט אחר, שלטה קבוצת הכדורסל של מכבי תל-אביב שליטה ללא מיצרים. היא זכתה בזה אחר זה, משך שנים רבות, באליפות ובגביע המדינה.

עו אשר עורר המעמד. שוב ושוב זכו צעירי הפועל בניצחונות על קבוצת מכבי, הבוגרת והמונסה מקבוצתם. אולם תמיד על מיגרשו של הפועל.

השבוע שוב נפגשו שתי הקבוצות לתחרות על מיגרש מכבי. גם הפעם לא הצליח הפועל לשבור את המסורת, הפסיד בהפער של 11 ניקודות (44:55). אוהדי מכבי צהלו אולם שחקני מכבי עצמם ידעו כמעט לבטח כי הניצחון שהשיגו היה רק ניצחון של פרסטיז'ה. הניצחון הממשי הגדול ביותר בתולדות הפועל תל-אביב היה כבר כמעט מונח בקופסה. כי הפועל תל-אביב עומד לזכות זו הפעם הראשונה בתולדותיו, בכךר הניכסוף של אליפות המדינה. כמובן, עלול לקרות גם נס. ששה מחזורי רים של מישחקים יתקיימו עד לסיום הליגה. הפועל תל-אביב עלול להפסיד בהם את ה"כבודה"; אך הסיכויים לכך קלושים. סיכויי האלוף אפסו כמעט לחלוטין, עוד בערב שימחת תורה. במישחק נגד הפועל חיפה, השלישית בטבלת הליגה.

מחזה הפוך. מכבי תל-אביב הייתה ידועה כקבוצה שגם כאשר יחס הניקודות היה לחובתה עד לפני סיום תחרות כלשהי הייתה מצליחה תמיד לסיים בסערה ולנצח בדקות הסיום. ואילו בחיפה נוכח הקהל במחזה הפוך. רק בתחילת המישחק ובתחילת המחצית השנייה נטה יחס הניקודות לטובת מכבי.

לקראת הסוף, כאשר ציפו הכל לסיום הרגיל של מכבי, ניתן לצופים סיום כזה — אולם אנשי הפועל היו, הפעם, בעלי-הסערה. משך ששת הדקות האחרונות הם הפגינו קשה את הסל המכבי, בדייקנות רבה. התוצאה: 53:68 לטובת הפועל חיפה. "השחקנים שלי היו גרוועים", הודה אחרי המישחק מאמן מכבי, יהושע רוזין, "אך גם השופטים קיפחו אותנו. משך כל המישחק הם לקחו מאתנו כדורים והתעלמו מעבירות שגעשו ששחקנינו. לקראת הסיום, הם הרפו מעלינו את הרסן — אבל אז היו השחקנים שלי כבר שבורים והתוצאה מוכיחה".

למישחק עם הפועל תל-אביב עלו שחקני מכבי בידיעה בורה שאין להם מה להפסיד. הם לא שיחקו למען הטבלה והניקודות, אלא למען הפרסטיז'ה והאוהדים ש"להם. האלוף ידע כי הוא עומד להפסיד את הכתר שנשא בביטחון מכבי האחרונות. הוא החליט, לפחות, להפסידו בצורה מכובדת. מול הצעירים אובדי-העצות והנבוכים, לקול שאגות אוהדי המכבי, הייתה מלאכתם של השחקנים הביתיים קלה למדי.

דרושים: צעירים טובים. שעה ש-אוהדי מכבי השתוללו מרוב שימחה, ערך לעצמו יהושע רוזין, מאמן מכבי תל-אביב, סיכום שקט של העונה. סיפר הוא:

"דחקא בתחילת העונה הזאת היינו בטרם חים שניקה את האליפות בקלות, אחרי שבעונה הקודמת היו לנו אותו מספר ניקודות כמו להפועל. אז זכינו רק הודות להפרש סלים גדול יותר.

"אולם אני חייב להודות שאם כי גברנו בקלות על האלוף המיועד, הרי מכבי תל-אביב של היום היא חלשה בהרבה ממה שהייתה לפני שנים אחדות. יש לנו כוכבים, אין לנו קבוצה מגובשת. אנחנו חיים על מזל. אם שלושה מהכוכבים משחקים טוב, הרי יש סיכויים לנצח באותו יום.

"מאותה סיבה מגיעה האליפות להפועל. הם אינם הקבוצה הטובה ביותר במדינה. בהחלט לא. אבל הם קבוצה מגובשת. אין להם כוכבים, יש להם שחקנים.

"הצרה היא, שאיני רואה גם עתודה טובה ממכבי. להפועל יש נוער טוב, בעל סיכויים. לי דרושים שניים-שלושה צעירים מוכשרים ואיני מוצא אותם."

כדורגל

עניו ביש

קוריאה—ישראל: 0:3.

נסטור ויקטור הביא את הפועל תל-אביב

בפעם השנייה לאליפות ישראל בכדור-מים

חודשים. היה זה קורס יסודי בו עסקו הי משתתפים יום יום, משעה שש בבוקר עד 10 בלילה. החניכים עברו הדרכה יסודית באימוני שחייה, כדור-מים, קפיצה למים, למדו פסיכולוגיה, רפואה ספורטאית ואיר-גון. בסיום הקורס בחר נסטור ליהפך למאמן כדור-מים. "תמיד הייתה לי נטיה למשחק צוות", סיפר.

כדורגל בניגית

אולימפיאדה האחרונה. שנערכה ברומא. היה נסטור ויקטור אחד הי צופים הנלהבים ביותר של תחרויות כדור-מים. במיוחד עקב אחרי משחקיה של ניב-חרת רומניה. הייתה לו סיבה טובה: כל שתי ימי הקבוצה, הנחשבת לאחת החזקות בי אירופה ושהגיעה למקום החמישי באולימפי-

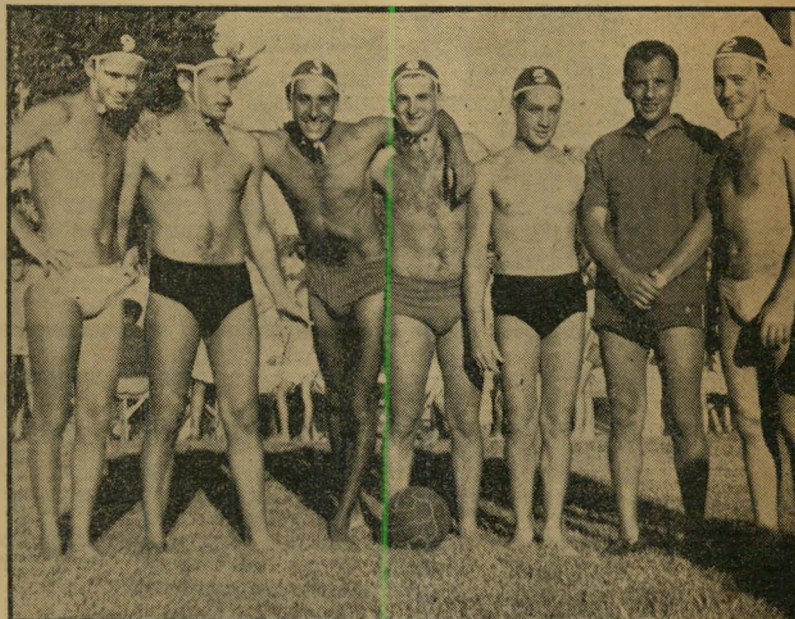
שקט ובציניעה, רחוק מורקורי הי פרסומת ומהמלת האוהדים המושב-עים של אוהדי מיקצועות ספורט צפולאי-רים, זכתה השבוע קבוצת ספורטאים ישר-אליים צעירים בתואר של אלופים. שחיני קבוצת הכדור-מים של הפועל תל-אביב הוכתרו בפעם השנייה ברציפות בתואר אלופי הליגה לכדור-מים.

לא היה בכך רק ערעור סופי על תואר האלוף הנצחי, שהיה שייך עד לפני שנתים לקבוצת ברית מכבים-עמידי. ניצחונה של הפועל תל-אביב סימל מהפכה קיצונית ש-התחוללה בענף ספורטאי זה, שאינו מוכר כמעט לקהל אוהדי הספורט. ואילו אדם אחד יכול היה לראות בזכות האליפות גם את ניצחונו האישי שלו: נסטור ויקטור, מאמן הקבוצה ומאמן הניבחרת הלאומית של ישראל בכדור-מים.

האליופים

פיאדה, היו חניכיו. היו אלה הצעירים שהוא לימד את התנועות היסודיות במים, בהיותו מנהל בית-הספר לכדור-מים ברומניה. התל-הבותו היה חדי-צדדית. השחקנים נמטע והתעלמו מנוכחותו. לגביהם נחשב כעריק.

יומיים לפני פתיחת משחקי המכביה הי שלישית בשנת 1957, הופיע באגודת מכבי תל-אביב צעיר יפה-תואר שהציג את עצמו כמומחה בינלאומי לכדור-מים וכשופט בינ-לאומי מוכר בענף זה. הוא סיפר שעלה

כי כאשר נשלח נסטור, בפעם הראשונה אחרי עשרות מסעות בכל ארצות הגוש המזרחי, לשמש כשופט ראשי בתחרויות על גביע איטליה, שנערכו ביוגוסלביה בשנת

לפני זמן קצר בלבד וכי הוא רוצה להיכנס לעבודה במיקצוע בארץ. איש לא שמ-אליו לב. ביקשו ממנו תעודות רשמיות. אולם לנסטור ויקטור לא היו תעודות. הוא השאיר את כולן בארץ ממנה ברח — רומניה.

ברומניה לא היה נסטור זקוק לתעודות כלשהן. הצעיר בן 36, בעל תואר של מהנדס טכסטיל, היה מוכר לא רק כמאמן ניבחרת-הנוער של רומניה בכדור-מים, אלא גם כשופט הכדור-מים המוכר והמבוקש ביותר בכל ארצות הגוש המזרחי, שם מפר-תח ענף זה עד מאוד.

עד למעמד זה השתרעה מאחוריו קאר-ירה ספורטאית עשירה ומגוונת. לפני הגיעו לגיל 17 הספיק נסטור להיות כדורגלן ב-קבוצת הנוער של מכבי בוקרשט, שחקן הקווי בקבוצת הכוח ושחקן רוגבי בקבר-צת הליגה הראשונה פרוגרס. הוא היה גם מתאגרף משך תקופה קצרה. עד שיום אחד חזר הביתה ואמו פתחה את הדלת בפניו בשאלה: "את מי אוני מחפש?" אחר כך הוסיפה האם למכות בספג בתחרות האיג-רוף סטירת-לחי מצלצלת. מאז התמסר ויק-טור לספורט עדין יותר מן האיגורף — לספורט השחייה.

ברומניה של-אחרי המלחמה החלו לטפח את הספורט — כמו בכל שאר ארצות ה-גוש המזרחי — ברצינות רבה. נסטור, ש-יהיה אז כבר מהנדס טכסטיל, הוצא מבית-החרושת בו עבד, נשלח לקורס מרוכז ל-מאמני קבוצות ספורט המים שנמשך ששה

ואחרי-כך עוד פעם ועוד פעם. התאהבתי בחברה, והתהלתי לאמן אותם ברצינות." עד אז היה משחק הכדור-מים בארץ ב-אותה דרגה בה שיחקו משחק זה באירופה לפני 20 שנה. רק שניים משחקני הפועל ראו אי-פעם איך עוסקים בכדור-מים באמת. היתר לא ידעו כלל מה זה כדור-מים מר-דרני.

זורגר היה השחקן הרציני וכל שאר חברי הקבוצה עבדו רק כדי לספק לו כדורים להבקעה. לכל שחיני הכדור-מים בארץ לא היה מושג בטקטיקה המפותחת של המיש-חק; מישחקם היה מישחק סטאטי לחלוטין וחסר צניין.

נסטור החליח מבראשית. הוא אסף שתי ייגים מסוגים אחרים של הפועל, החל ל-למד את יסודות המישחק שעיקרו — תנועה מתמדת. הכדור-מים הוא אחד ממיש-חקי-הספורט הקשים ביותר. המשתתפים בו חייבים להיות שחיינים מהירים, בעלי כושר גופני וסבילות, בעלי טכניקה אינדיבידואלית ושליטה מוחלטת בכדור.

נסטור חולל מהפכה בשיטת האימון ו-המישחק גם יחד. הוא אימן את שחיניו בחורף, דבר בלתי-רגיל בישראל, ושינה את מישחקם. עד אז היה מקובל בארץ ששוער הקבוצה זורק כדור קדימה ושחיניו שוחים אל הכדור כדי להשיגו. בכדור-מים המודרני חייבים השחינים לחזור אל הכדור והם שוחים לקראתו אחורנית, מכיוון שער היריב לשער קבוצתם. בצורת משחק זאת הול-כים פחות כדורים לאיבוד וישנה אפשרות לפיתוח מישחק מהיר תוך החלפה מתמדת של מקומות השחינים. ברור שלמשחק כזה דרושים נתונים של שחינים מעולים. עד אז היו רוב שחקני הכדור-מים בארץ שחינים שהשימונו והפסיקו לשחות.

המבחן הראשון היה במישחק הפועל נגד האלופים עד אז — ברית מכבים-עמידי. מה שאירע בבדיקה היה בלתי מובן לקהל הצופים. בשתי הדקות הראשונות של ה-מישחק, שחו שחיניו של נסטור כמו שדים הלך וחזור, כשיריביהם רודפים אחריהם מבלי להבין מדוע. כעבור שתי דקות ניטלה הנשימה משחיני מכבי. כמה מהם שכבו בבדיקה על גבם, כדי לשאוף אוויר. קבוצתו של נסטור חוללה סנסאציה בנצחה את האלופים 0:10.

מאז אותו מישחק נחלה קבוצת הפועל תל-אביב ניצחונות רצופים בהבדלים ניכרים. היא זכתה פעמיים בכתר האליפות. אולם

הדרמטים

לא רק כושרה של קבוצתו של נסטור עלה-גם רמתו הכללית של כדור-מים בארץ השי-תפרה. יריביו היו נאלצים לשנות את שיטות מישחקם, באו אף להתאמן עם שחיניו. נסטור, האיש שהיה זקוק לתעודות בתחילת דרכו בארץ, הפך למאמן הלאומי של ניב-חרת הכדור-מים, הוביל אותה ויצא ניצ-חונת רצופים על ניבחרת יוון, שחוללו אז סנסציה גדולה.

רק הרומנים סירבו כנראה להכיר במפ-עלו. ברשימת השופטים הבינלאומיים של כדור-מים, שיצאה לאחרונה לאור מטעם איגוד השחייה הבינלאומי, מופיעים שמות השופטים ליד שמות הארצות שהם מייצגים. לגבי נסטור ויקטור אירע מקרה יוצא דופן בתולדות הספורט. שמו מופיע פעמיים ב-רשימה. פעם לצד שם מדינת ישראל ופעם ברשימת השופטים הבינלאומיים של הרפוב-ליקה המוקרנטית הרומנית.

1957 ובהן התמודדו החזקות בקבוצות הי-עולם, שוב לא חזר יותר לארצו. הוא עלה לישראל.

בארץ הפך נסטור לפקיד ממשלתי ב-לישכת התיירות הממשלתית. אחרי קבלת הפנים בצוננת בה נתקל בימי שהותו הרא-שון בארץ, לא הייתה לו כל כוונה להמ-שיך לעסוק באימון. עד שיום אחד פגש בשחיין הצעיר אדו זורגר, מי שהיה שחקן ניבחרת הונגריה בכדור-מים ואחרי-כך שחקן הפועל תל-אביב. זורגר הזמין אותו לבוא ולחנות באימון קבוצתו.

נסטור בא לגיגית המים המכונה בריכה, והניצבת בגן-הדסה, בתל-אביב. סיפר הוא: "נבהלתי כשהבחנתי בבריכה; אבל ראיתי גם כמה צעירים מיסכנים שרוצים באמת לשחק כדור-מים. בינתיים הם שיחקו רק לכדורגל בתוך המים. אני לא יודע איך נבצתי לעסק הזה. אבל באתי עוד פעם.